

32000L0053

L 269/34

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

21.10.2000.

DIREKTIVA 2000/53/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 18. rujna 2000.****o otpadnim vozilima**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora u svjetlu zajedničkog teksta kojeg je Odbor za mirenje odobrio 23. svibnja 2000. ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Različite nacionalne mjere koje se odnose na otpadna vozila trebalo bi uskladiti kako bi se, kao prvo, maksimalno umanjio učinak otpadnih vozila na okoliš i time pridonijelo zaštiti, očuvanju i unapređenju kvalitete okoliša i uštedi energije i, kao drugo, osiguralo neometeno funkcioniranje unutarnjeg tržišta te izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja u Zajednici.
- (2) Okvir na razini Zajednice potreban je kako bi se osigurala međusobna usklađenost nacionalnih pristupa u postizanju gore navedenih ciljeva, posebno radi dizajniranja vozila koja je moguće reciklirati i oporabiti, u pogledu zahtjeva za postrojenja za skupljanje i obradu, i radi postizanja ciljeva ponovne uporabe, recikliranja i oporabe, uzimajući u obzir načelo supsidijarnosti i načelo „onečišćivač plaća”.
- (3) Svake godine otpadna vozila u Zajednici stvaraju između 8 i 9 milijuna tona otpada koji se mora pravilno zbrinuti.
- (4) S ciljem provedbe načela predostrožnosti i sprečavanja, a u skladu sa strategijom Zajednice o gospodarenju otpadom, stvaranje otpada svakako treba nastojati izbjeći.
- (5) Daljnje je temeljno načelo da bi otpad trebalo ponovo upotrijebiti i oporabiti, te da se prednost daje ponovnoj uporabi i recikliranju.
- (6) Države članice bi trebale poduzeti mjere kojima će osigurati da gospodarski subjekti uspostave sustave za skupljanje, obradu i uporabu otpadnih vozila.
- (7) Države članice bi trebale osigurati da posljednji posjednik i/ili vlasnik otpadnog vozila koje nema tržišne vrijednosti ili je njegova tržišna vrijednost negativna, to vozilo može predati ovlaštenom postrojenju za obradu bez ikakvih troškova. Države članice bi trebale osigurati da proizvođači snose sve ili znatan dio troškova provedbe ovih mjera; pri čemu ne bi smjelo biti zapriječeno redovno odvijanje tržišnog natjecanja.
- (8) Ovom bi Direktivom trebalo obuhvatiti vozila i otpadna vozila, uključujući u njih ugrađene dijelove i materijale kao i rezervne i zamjenske dijelove, ne dovodeći u pitanje sigurnosne standarde, emisije u zrak i kontrolu buke.
- (9) Podrazumijeva se da se u ovoj Direktivi, prema potrebi, koristi posuđena terminologija koja se koristi u nekoliko postojećih Direktiva, odnosno Direktivi Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označavanje opasnih tvari ⁽⁴⁾, Direktivi Vijeća 70/156/EEZ od 6. veljače 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na homologaciju tipa motornih vozila i njihovih prikolica ⁽⁵⁾ i Direktivi Vijeća 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu ⁽⁶⁾.
- (10) Oldtimeri, odnosno povijesna vozila ili vozila od kolekcionarske vrijednosti ili namijenjena muzejima, održavana na pravilan i način koji je prihvatljiv za okoliš, bilo spremna za uporabu ili u dijelovima, nisu obuhvaćena definicijom otpada utvrđenom u Direktivi 75/442/EEZ te nisu obuhvaćena ovom Direktivom.
- (11) Važno je da se preventivne mjere primjenjuju još dok je vozilo u fazi dizajna i da su usmjerene posebno na smanjenje i kontrolu opasnih tvari u vozilima, kako bi se spriječilo njihovo ispuštanje u okoliš, olakšalo recikliranje i izbjeglo zbrinjavanje opasnog otpada. Posebno bi trebalo zabraniti uporabu olova, žive, kadmija i šesterovalentnog kroma. Te bi teške metale trebalo koristiti

⁽¹⁾ SL C 337, 7.11.1997., str. 3., i SL C 156, 3.6.1999., str. 5.⁽²⁾ SL C 129, 27.4.1998., str. 44.⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 11. veljače 1999. (SL C 150, 28.5.1999., str. 420.), Zajedničko stajalište Vijeća od 29. srpnja 1999. (SL C 317, 4.11.1999., str. 19.) i Odluka Europskog parlamenta od 3. veljače 2000. (još nije objavljena u Službenom listu). Odluka Vijeća od 20. srpnja 2000. i Odluka Europskog parlamenta od 7. rujna 2000.⁽⁴⁾ SL L 196, 16.8.1967., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 98/98/EZ (SL L 355, 30.12.1998., str. 1.).⁽⁵⁾ SL L 42, 23.2.1970., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/91/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 11, 16.1.1999., str. 25.).⁽⁶⁾ SL L 194, 25.7.1975., str. 39. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije 96/350/EZ (SL L 135, 6.6.1996., str. 32.).

samo za određene namjene u skladu s popisom koji treba redovito revidirati. Tako će se lakše spriječiti da određeni materijali i komponente završe kao otpaci na uređaju za usitnjavanje, budu spaljeni ili zbrinuti na odlagalište.

- (12) Recikliranje svih plastičnih dijelova otpadnih vozila trebalo bi trajno unaprijeđivati. Komisija trenutačno ispituje učinak PVC-a na okoliš. Komisija će na temelju toga rada izraditi što primjerenije prijedloge o upotrebi PVC-a, koji će sadržavati i dostignuća koja se odnose na vozila.
- (13) Zahtjeve za rastavljanje, ponovnu uporabu i recikliranje otpadnih vozila i njihovih komponenti trebalo bi ugraditi u konstrukciju i proizvodnju novih vozila.
- (14) Razvoj tržišta recikliranih materijala trebalo bi poticati.
- (15) Kako bi se osiguralo zbrinjavanje otpadnih vozila bez opasnosti po okoliš, trebalo bi uspostaviti primjerene sustave sakupljanja.
- (16) Trebalo bi uvesti potvrdu o uništenju koja bi se koristila kao uvjet za odjavljivanje otpadnog vozila. Države članice bez sustava odjavljivanja trebaju uvesti sustav prema kojem se, kad se otpadno vozilo otpremi u postrojenje za obradu, potvrda o uništenju prijavljuje relevantnom nadležnom tijelu.
- (17) Ova Direktiva ne sprečava države članice da, prema potrebi, dozvole privremenu odjavu vozila.
- (18) Rad operatera koji se bave sakupljanjem i obradom trebalo bi dopustiti samo uz dozvolu ili, u slučaju kad se dozvola zamjenjuje registracijom, ako su ispunjeni posebni uvjeti za to.
- (19) Prikladnost vozila za recikliranje i uporabu trebalo bi promicati.
- (20) Važno je utvrditi zahtjeve za skladištenje i obradu kojima bi se spriječili negativni učinci na okoliš i izbjegle pojave narušavanja trgovanja i tržišnog natjecanja.
- (21) S ciljem postizanja kratkoročnih rezultata te kako bi se gospodarskim subjektima, potrošačima i javnim tijelima vlasti osigurala potrebna dugoročna perspektiva, trebalo bi postaviti količinske ciljeve za ponovnu uporabu, recikliranje i uporabu koje gospodarski subjekti trebaju postići.
- (22) Proizvođači bi trebali osigurati da se vozila konstruiraju i proizvode na način koji omogućava postizanje količinskih ciljeva za ponovnu uporabu, recikliranje i uporabu.

S tim ciljem Komisija će promicati izradu europskih standarda i poduzeti ostale potrebne mjere za izmjene postojećeg europskog zakonodavstva o homologaciji vozila.

- (23) U provedbi odredaba ove Direktive države članice bi trebale osigurati očuvanje tržišnog natjecanja, posebno u pogledu pristupa malih i srednjih poduzeća tržištu sakupljanja, rastavljanja, obrade i recikliranja.
- (24) S ciljem pojednostavljenja rastavljanja i uporabe, posebno recikliranja otpadnih vozila, proizvođači vozila ovlaštenim postrojenjima za obradu trebaju osigurati sve potrebne informacije o rastavljanju, posebno za opasne materijale.
- (25) Izradu europskih standarda trebalo bi prema potrebi promicati. Proizvođači vozila i proizvođači materijala trebali bi koristiti standarde označivanja komponenti i materijala koje utvrđuje Komisija u suradnji s relevantnim odborom. U izradi tih standarda Komisija će prema potrebi uzeti u obzir radove relevantnih međunarodnih foruma iz tog područja.
- (26) Podaci o otpadnim vozilima na razini Zajednice potrebni su za praćenje provedbe ciljeva ove Direktive.
- (27) Potrošači moraju biti odgovarajuće obaviješteni kako bi prilagodili svoje ponašanje i stavove; u tu svrhu relevantni gospodarski subjekti trebali bi informacije učiniti dostupnima.
- (28) Države članice mogu odlučiti provoditi određene odredbe putem sporazuma s relevantnim gospodarskim sektorom, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti.
- (29) Prilagođavanje uvjeta znanstvenom i tehničkom napretku u pogledu postrojenja za obradu i uporabe opasnih tvari, kao i usvajanje minimalnih standarda za izdavanje potvrde o uništenju, formata za baze podataka i provedbenih mjera potrebnih za nadzor usklađenosti s količinskim ciljevima trebala bi provoditi Komisija postupkom Odbora.
- (30) Mjere koje se poduzimaju radi provedbe ove Direktive trebalo bi usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (31) Odredbe ove Direktive države članice mogu primijeniti prije ovdje utvrđenog datuma, pod uvjetom da su te mjere u skladu s Ugovorom,

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ciljevi

Direktivom se utvrđuju mjere koje prvenstveno imaju za cilj sprečavanje otpada od vozila i, dodatno, ponovnu uporabu, recikliranje i ostale oblike uporabe otpadnih vozila i njihovih komponenti kako bi se smanjilo zbrinjavanje otpada, kao i unapređenje djelovanja na okoliš svih gospodarskih subjekata koji se bave vozilima tijekom radnog vijeka vozila, a posebno subjekata neposredno uključenih u obradu otpadnih vozila.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „vozilo” znači svako vozilo kategorije M₁ ili N₁ utvrđene u Prilogu II.A Direktivi 70/156/EEZ i motorna vozila na tri kotača kako je utvrđeno Direktivom 92/61/EEZ, isključujući tricikle na motorni pogon;
2. „otpadno vozilo” znači vozilo koje je otpad u smislu članka 1. stavka (a) Direktive 75/442/EEZ;
3. „proizvođač” znači proizvođač automobila ili profesionalni uvoznik vozila u državu članicu;
4. „sprečavanje” znači mjere koje se poduzimaju s ciljem smanjenja količine i štetnosti po okoliš otpadnih vozila, u njih ugrađenih materijala i tvari;
5. „obrada” znači svaka aktivnost koja se poduzme nakon što se otpadno vozilo preda u postrojenje za sprečavanje onečišćenja u kojem se otpad rastavlja, trga, reže, oporablja ili priprema za zbrinjavanje, i sve ostale operacije koje se izvršavaju radi uporabe i/ili zbrinjavanja otpadnog vozila i njegovih komponenti;
6. „ponovna uporaba” znači svaka operacija kojom se komponente otpadnog vozila upotrebljavaju za istu svrhu za koju su prvobitno bile razvijene;
7. „recikliranje” znači ponovna prerada u proizvodnom postupku otpadnog materijala u prvobitnu svrhu ili u druge svrhe, isključujući uporabu energije. Oporaba energije znači uporaba sagorivog otpada kao sredstva za proizvodnju energije neposrednim spaljivanjem sa ili bez drugih vrsta otpada, ali uz uporabu topline;
8. „uporaba” znači svaka od primjenjivih operacija navedenih u Prilogu II.B Direktivi 75/442/EEZ-;
9. „zbrinjavanje” znači svaka od primjenjivih operacija navedenih u Prilogu II.A Direktivi 75/442/EEZ;
10. „gospodarski subjekt” znači proizvođači, distributeri, skupljači, osiguravajuća društva za motorna vozila, postrojenja za rastavljanje, postrojenja za rezanje, postrojenja za

oporabu, postrojenja za recikliranje i ostali sudionici u obradi otpadnih vozila i njihovih komponenti i materijala;

11. „opasne tvari” znači svaka tvar koja se prema Direktivi 67/548/EEZ smatra opasnom;
12. „uređaj za rezanje” znači svaki uređaj koji se koristi za kidanje otpadnih vozila na komade ili dijelove, i kad se koristi za dobivanje metalnih otpadaka koji su odmah ponovno uporabljivi;
13. „informacije za rastavljanje” znači sve informacije koje su potrebne za pravilnu obradu otpadnih vozila prihvatljivu za okoliš. Proizvođači vozila i proizvođači komponenti moraju ih staviti na raspolaganje ovlaštenim postrojenjima za obradu u obliku priručnika ili elektroničkim putem (npr. na CD-ROM-u ili putem Interneta).

Članak 3.

Područje primjene

1. Ovom Direktivom obuhvaćena su vozila i otpadna vozila, uključujući u njih ugrađene komponente i materijale. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. treći podstavak, to vrijedi bez obzira kako je vozilo servisirano ili popravljano tijekom uporabe i neovisno o tomu je li opremljeno komponentama koje je isporučio prvobitni proizvođač ili drugim komponentama koje se kao rezervni ili zamjenski dijelovi ugrađuju u skladu s primjerenim odredbama Zajednice ili domaćim odredbama.
2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje postojeće zakonodavstvo Zajednice i relevantno nacionalno zakonodavstvo, posebno u pogledu standarda sigurnosti, emisija u zrak i kontrole buke, te zaštite tla i voda.
3. Kad proizvođač proizvodi ili uvozi samo vozila koja su izuzeta od Direktive 70/156/EEZ na temelju njezinog članka 8. stavka 2. točke (a), države članice mogu tog proizvođača i njegova vozila izuzeti od članka 7. stavka 4., te članka 8. i 9. ove Direktive.
4. Vozila posebne namjene, kako su utvrđena u drugoj alineji članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 70/156/EEZ, isključuju se od odredaba članka 7. ove Direktive.
5. Na vozila na motorni pogon s tri kotača primjenjuju se samo članak 5. stavci 1. i 2. i članak 6. ove Direktive.

Članak 4.

Sprečavanje

1. S ciljem promicanja sprečavanja otpada države članice posebno potiču:
 - (a) proizvođače vozila, zajedno s proizvođačima materijala i opreme, da ograniče uporabu opasnih tvari u vozilima te da maksimalno smanje njihovu uporabu od faze ideje nadalje, kako bi posebno spriječili njihovo ispuštanje u okoliš, olakšali recikliranje, te izbjegli potrebu zbrinjavanja opasnog otpada;

- (b) konstrukciju i proizvodnju novih vozila u kojima se u potpunosti vodi računa i omogućuje lakše rastavljanje, ponovna uporaba i oporaba, a posebno recikliranje, otpadnih vozila i u njih ugrađenih komponenata i materijala;
- (c) proizvođače vozila, zajedno s proizvođačima materijala i opreme, da u vozila i ostale proizvode ugrade veću količinu recikliranog materijala kako bi se razvila tržišta za reciklirane materijale.
2. (a) Države članice osiguravaju da materijali i komponente vozila koje se stavljaju na tržište nakon 1. srpnja 2003. ne sadrže olovo, živu, kadmij ili šesterovalentni krom osim u slučajevima iz Priloga II. i pod tamo navedenim uvjetima;
- (b) Sukladno postupku utvrđenom u članku 11. Komisija redovno izmjenjuje Prilog II. u skladu s tehničkim i znanstvenim napretkom, kako bi:
- i. prema potrebi utvrdila najviše vrijednosti koncentracije do kojih se prisutnost tvari spomenutih u točki (a) u određenim materijalima i komponentama dopušta;
 - ii. izuzela određene materijale i komponente vozila od odredaba točke (a) ako je uporaba tih tvari neizbježna;
 - iii. izbrisala iz Priloga II. materijale i komponente vozila ako je uporaba tih tvari neizbježna;
 - iv. na temelju podtočki i. i ii., izdvojila materijale i komponente vozila koje je moguće demontirati s vozila prije daljnje obrade; iste treba posebno označiti ili na drugi primjeren način učiniti prepoznatljivima;
- (c) Komisija prvi put izmjenjuje Prilog II. najkasnije do 21. listopada 2001. Bez obzira na to, niti jedno od ovdje navedenih izuzeća ne briše se iz Priloga prije 1. siječnja 2003.

Članak 5.

Sakupljanje

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale:
- da gospodarski subjekti uspostave sustave za sakupljanje svih otpadnih vozila i, do mjere do koje je to tehnički izvedivo, otpadnih rabljenih dijelova izvađenih tijekom popravka osobnih automobila,
 - odgovarajuću dostupnost objekata za sakupljanje otpadnih vozila na svom području.
2. Države članice isto tako poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sva otpadna vozila otpreme do ovlaštenih postrojenja za obradu.

3. Države članice uspostavljaju sustav prema kojemu je predočenje potvrde o uništenju uvjet za odjavu otpadnog vozila. Ta se potvrda izdaje posjedniku i/ili vlasniku kad se otpadno vozilo dostavi u postrojenje za obradu. Postrojenja za obradu koja su dobila dozvolu u skladu s člankom 6. smiju izdavati potvrdu o uništenju. Države članice mogu proizvođačima, trgovcima i skupljačima koji rade u ime ovlaštenog postrojenja za obradu dozvoliti izdavanje potvrda o uništenju ako oni jamče da je otpadno vozilo dostavljeno u ovlašteno postrojenje za obradu i pod uvjetom da su registrirani kod državnih nadležnih tijela.

Potvrda o uništenju koju izdaju postrojenja za obradu ili trgovci ili skupljači u ime ovlaštenog postrojenja za obradu ne daje im pravo tražiti financijsku naknadu, osim u slučajevima kad to države članice izričito dogovore.

Države članice koje nemaju sustav odjave na dan stupanja na snagu ove Direktive moraju uspostaviti sustav prema kojemu se potvrda o uništenju prijavljuje kod relevantnog nadležnog tijela kad se otpadno vozilo dostavi u postrojenje za obradu, te moraju poštovati ostale odredbe ovog stavka. Države članice koje primjenjuju ovaj stavak obavješćuju Komisiju o razlozima za to.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otprema vozila u ovlašteno postrojenje za obradu u skladu sa stavkom 3. izvršava bez troškova po posljednjem posjedniku i/ili vlasniku budući da to vozilo nema nikakve tržišne vrijednosti ili mu je tržišna vrijednost negativna.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači snose sve ili znatan dio troškova provedbe ove mjere i/ili vraćanja otpadnog vozila pod istim uvjetima iz prvog podstavka.

Države članice mogu odrediti da otprema otpadnih vozila nije potpuno besplatna ako otpadno vozilo ne sadrži bitne komponente vozila, posebno motor i karoseriju, ili sadrži otpad koji mu je dodan.

Komisija redovito prati provedbu prvog podstavka kako bi osigurala da se njome ne uzrokuju poremećaji na tržištu i prema potrebi Europskom parlamentu i Vijeću predlaže njezine izmjene.

5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela uzajamno priznaju i prihvate potvrde o uništenju koje izdaju druge države članice u skladu sa stavkom 3. U tu svrhu Komisija izrađuje najkasnije do 21. listopada 2001. minimalne zahtjeve za potvrdu o uništenju.

Članak 6.

Obrada

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sva otpadna vozila uskladištena (makar privremeno) i obrađena u skladu s općim zahtjevima utvrđenima u članku 4. Direktive 75/442/EEZ i u skladu s minimalnim tehničkim uvjetima utvrđenim u Prilogu I. ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje nacionalne propise o zaštiti zdravlja i okoliša.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka organizacija ili poduzetnik koji obavlja operacije obrade ima dozvolu ili bude registriran kod nadležnih tijela, sukladno člancima 9., 10. i 11. Direktive 75/442/EEZ.

Izuzeće od zahtjeva za dozvolu iz članka 11. stavka 1. točke (b) Direktive 75/442/EEZ može se primijeniti na operacije uporabe koje se odnose na otpadna vozila nakon što su obrađena u skladu s Prilogom I.(3) ovoj Direktivi ako prije registracije nadležna tijela vrše inspekcijski nadzor. Tim se nadzorom provjerava:

- (a) vrsta i količina otpada koji se obrađuje;
- (b) opći tehnički uvjeti koje treba ispuniti;
- (c) sigurnosne mjere koje se poduzimaju,

kako bi se postigli ciljevi iz članka 4. Direktive 75/442/EEZ. Taj se inspekcijski nadzor vrši jednom godišnje. Države članice koje se koriste ovim izuzećem rezultate nadzora dostavljaju Komisiji.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka organizacija ili poduzetnik koji obavlja operacije obrade ispunjava barem sljedeće obveze u skladu s Prilogom I.:

- (a) prije daljnje obrade s otpadnih se vozila sve uklanja ili se poduzimaju ekvivalentna rješenja kako bi se smanjio svaki štetan učinak na okoliš. Prije daljnje obrade komponente ili materijali koji su posebno označeni ili su na drugi primjeren način učinjeni prepoznatljivima u skladu s člankom 4. stavkom 2. odvajaju se;
- (b) opasni materijali i komponente uklanjaju se i odvajaju na selektivan način kako ne bi onečistili preostali otpad od otpadnih vozila koji će se strojno usitnjavati;
- (c) postupci skidanja i skladištenja vrše se na način kojim se osigurava pogodnost komponenata vozila za ponovnu uporabu i oporabu, a posebno za recikliranje.

Operacije obrade s ciljem prevencije onečišćenja otpadnim vozilima iz Priloga I.(3) vrše se što je prije moguće.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su u dozvoli ili registraciji koje se spominju u stavku 2. obuhvaćeni svi uvjeti potrebni za poštivanje zahtjeva stavaka 1., 2. i 3.

5. Države članice potiču organizacije ili poduzetnike koji obavljaju operacije obrade da uvedu certificirane sustave upravljanja okolišem.

Članak 7.

Ponovna uporaba i oporaba

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi potakle na ponovnu uporabu komponenti koje su za to pogodne, oporabu komponenti koje nije moguće ponovno uporabiti i davanje prednosti recikliranju kada je ekološki održivo, ne

dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na sigurnost automobila i zahtjeve u pogledu okoliša kao što su emisije u zrak i kontrola buke.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da gospodarski subjekti postignu sljedeće ciljeve:

- (a) za sva otpadna vozila najkasnije 1. siječnja 2006. stopa ponovne uporabe i oporabe povećava se na barem 85 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje. U istom vremenskom roku stopa ponovne uporabe i recikliranja povećava se na barem 80 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje;

za vozila proizvedena prije 1. siječnja 1980. države članice mogu utvrditi donje granice, ali ne ispod 75 % za ponovnu uporabu i oporabu i ne ispod 70 % za ponovnu uporabu i recikliranje. Države članice koje primjenjuju ovu alineju o razlozima za to obavješćuju Komisiju i ostale države članice;

- (b) za sva otpadna vozila najkasnije 1. siječnja 2015. stopa ponovne uporabe i oporabe povećava se na barem 95 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje. U istom vremenskom roku stopa ponovne uporabe i recikliranja povećava se na barem 85 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje.

Najkasnije do 31. prosinca 2005. Europski parlament i Vijeće preispituju ciljeve iz stavka (b) na temelju izvješća i prijedloga Komisije. U svomu izvješću Komisija uzima u obzir poboljšanja sastava materijala ugrađenih u vozila i sve ostale aspekte koji se odnose na vozila a relevantni su za okoliš.

U skladu s postupkom utvrđenim u članku 11. Komisija uvodi iscrpna pravila potrebna za nadzor poštuju li države članice ciljeve postavljene u ovom stavku. Pri tomu Komisija uzima u obzir sve relevantne faktore, između ostalog dostupnost podataka i pitanje izvoza i uvoza otpadnih vozila. Komisija tu mjeru poduzima najkasnije 21. listopada 2002.

3. Na temelju prijedloga Komisije, Europski parlament i Vijeće utvrđuju ciljeve za ponovnu uporabu i oporabu, te za ponovnu uporabu i recikliranje za godine nakon 2015.

4. Kako bi pripremila izmjene Direktive 70/156/EEZ, Komisija promiče izradu europskih standarda koji se odnose na mogućnost rastavljanja, oporabe i recikliranja vozila. Čim su standardi dogovoreni, ali u svakom slučaju najkasnije do kraja 2001., Europski parlament i Vijeće na temelju prijedloga Komisije izmjenjuje Direktivu 70/156/EEZ tako da za vozila koja su homologirana u skladu s tom Direktivom i stavljena na tržište tri godine nakon izmjene Direktive 70/156/EEZ stopa ponovne uporabljivosti i/ili sposobnosti recikliranja bude najmanje 85 % težine po vozilu, a stopa ponovne uporabljivosti i/ili oporabljivosti bude najmanje 95 % težine po vozilu.

5. Kod predlaganja izmjena Direktive 70/156/EEZ koje se odnose na mogućnost rastavljanja, oporabe i recikliranja vozila, Komisija prema potrebi vodi računa o nužnosti osiguravanja da ponovna uporaba nije izvor opasnosti za sigurnost ili okoliš.

Članak 8.

Standardi označivanja/informacije za rastavljanje

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači, u dogovoru s proizvođačima materijala i opreme, koriste standarde označivanja komponenti i materijala, posebno radi lakše identifikacije komponenti i materijala koji su pogodni za ponovnu uporabu i oporabu.

2. Najkasnije 21. listopada 2001. Komisija, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 11., utvrđuje standarde koji se spominju u stavku 1. ovog članka. U izradi tih standarda Komisija prema potrebi uzima u obzir radove relevantnih međunarodnih foruma u tom području i daje svoj doprinos njihovom radu.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači dostave informacije za rastavljanje za svaki tip novog vozila koji se stavlja na tržište u roku od šest mjeseci od stavljanja vozila na tržište. Tim se informacijama, do mjere u kojoj je to potrebno postrojenjima za obradu kako bi mogla poštovati odredbe ove Direktive, utvrđuju različite komponente i materijali ugrađeni u vozila i lokacija svih opasnih tvari u vozilima, posebno u svrhu postizanja ciljeva utvrđenih u članku 7.

4. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost komercijalnih i industrijskih informacija, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači komponenti i materijala ugrađenih u vozila stave na raspolaganje ovlaštenim postrojenjima za obradu, u obimu u kojem ta postrojenja to zahtijevaju, odgovarajuće informacije o rastavljanju, skladištenju i ispitivanju komponenti koje je moguće ponovno uporabiti.

Članak 9.

Izvjешćivanje i obavješćivanje

1. Svake tri godine države članice Komisiji dostavljaju izvješće o provedbi ove Direktive. Izvješće se sastavlja na temelju upitnika ili predloška koji izrađuje Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 6. Direktive 91/692/EEZ ⁽¹⁾ sa svrhom uspostavljanja baza podataka o otpadnim vozilima i njihovoj obradi. Izvješće sadržava relevantne informacije o mogućim promjenama u strukturi trgovanja motornim vozilima i u sakupljanju, rastavljanju, rezanju te industrijama oporabe i recikliranja koje bi vodile narušavanju tržišnog natjecanja između ili unutar država članica. Upitnik ili predložak za izvješće dostavlja se državama članicama šest mjeseci prije početka razdoblja za koje se izvješće podnosi. Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci od isteka trogodišnjeg razdoblja koje se njime obuhvaća.

Prvo izvješće obuhvaća trogodišnje razdoblje od 21. travnja 2002.

Na temelju gore navedenih informacija, u roku od devet mjeseci od primitka izvješća od država članica Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive.

2. Za svaki pojedinačni slučaj države članice zahtijevaju od relevantnih gospodarskih subjekata da objave informacije o:

- konstrukciji vozila i komponentama vozila radi njihove oporablivosti i sposobnosti recikliranja,
- obradi otpadnih vozila na način prihvatljiv za okoliš, posebno o odstranjivanju svih tekućina i o rastavljanju,
- razvoju i optimizaciji načina ponovne uporabe, recikliranja i oporabe otpadnih vozila i njihovih komponenata,
- napretku koji je postignut u pogledu oporabe i recikliranja u smislu smanjenja otpada koji se zbrinjava i povećanja stopa oporabe i recikliranja.

Ove informacije proizvođač mora učiniti dostupnima budućim kupcima vozila. One se unose u promidžbene materijale koji se koristi u prodaji novog vozila.

Članak 10.

Provedba

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 21. travnja 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Pod uvjetom da su ciljevi utvrđeni u ovoj Direktivi postignuti, države članice mogu prenijeti odredbe utvrđene u članku 4. stavku 1., članku 5. stavku 1., članku 7. stavku 1., članku 8. stavcima 1. i 3. i članku 9. stavku 2. i odrediti iscrpna pravila provedbe članka 5. stavka 4. putem sporazuma između nadležnih tijela i relevantnih gospodarskih sektora. Takvi sporazumi ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) sporazumi moraju biti izvršivi;
- (b) u sporazumima treba navesti ciljeve s odgovarajućim krajnjim rokovima;
- (c) sporazumi se objavljuju u nacionalnom službenom listu ili nekom službenom dokumentu jednako dostupnom javnosti, te se šalju Komisiji;
- (d) rezultate koji se postignu u okviru sporazuma redovito se prate, o njima podnose izvješća nadležnim tijelima i Komisiji i stavljaju se na uvid javnosti prema uvjetima utvrđenima u sporazumu;
- (e) nadležna tijela predviđaju način na koji će provjeravati napredak postignut na temelju sporazuma;

⁽¹⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 48.

- (f) u slučaju nepridržavanja sporazuma, države članice provode relevantne odredbe ove Direktive putem zakonskih, regulatornih ili administrativnih mjera.

Članak 11.

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan na temelju članka 18. Direktive 75/442/EEZ, dalje u tekstu „Odbor“.

2. Kod upućivanja na ovaj članak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ koji se odnose na odredbe njezina članka 8.

Razdoblje koje se predviđa člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

3. Odbor usvaja svoj poslovnik.

4. Komisija, prema postupku predviđenom u ovom članku, usvaja:

(a) minimalne zahtjeve, navedene u članku 5. stavku 5., za potvrdu o uništenju;

(b) iscrpna pravila iz članka 7. stavka 2. trećeg podstavka;

(c) formate koji se odnose na sustav baze podataka iz članka 9.;

(d) izmjene potrebne za prilagođavanje Priloga ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku.

Članak 12.

Stupanje na snagu

1. Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

2. Članak 5. stavak 4. primjenjuje se:

— počevši od 1. srpnja 2002. za vozila stavljena na tržište s tim datumom,

— počevši od 1. siječnja 2007. za vozila stavljena na tržište prije datuma navedenog u prvoj alineji.

3. Države članice mogu primijeniti članak 5. stavak 4. i prije datuma utvrđenih u stavku 2.

Članak 13.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. rujna 2000.

Za Europski parlament

Predsjednica

N. FONTAINE

Za Vijeće

Predsjednik

H. VÉDRINE

PRILOG I.

Minimalni tehnički uvjeti za obradu u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 3.

1. Lokacije za skladištenje (uključujući privremeno skladištenje) otpadnih vozila prije obrade:
 - nepropusna površinska zaštita odgovarajućih prostora opremljenih uređajima za prihvat izljevaja, dekanterima i čistačima-odmašćivačima,
 - oprema za pročišćavanje voda, uključujući oborinsku vodu, u skladu sa propisima o zaštiti zdravlja i okoliša.
2. Lokacije za obradu:
 - nepropusna površinska zaštita odgovarajućih prostora opremljenih uređajima za prihvat izljevaja, dekanterima i čistačima-odmašćivačima,
 - primjereno skladište za demontirane rezervne dijelove, uključujući nepropusno skladištenje rezervnih dijelova onečišćenih uljem,
 - primjereni spremnici za skladištenje akumulatora (s neutralizacijom elektrolita na licu mjesta ili drugdje), filtera i kondenzatora koji sadrže PCB/PCT,
 - primjereni spremnici za odvojeno skladištenje tekućina iz otpadnih vozila: goriva, motornog ulja, ulja iz mjenjača, transmisijskog ulja, hidrauličkog ulja, rashladnih tekućina, antifrizi, kočioni tekućina, kiselina iz akumulatora, tekućina iz klimatizacijskih sustava zraka i ostalih tekućina koje se nalaze u otpadnim vozilima,
 - oprema za pročišćavanje voda, uključujući oborinsku vodu, u skladu sa propisima o zaštiti zdravlja i okoliša,
 - primjereno skladište za otpadne gume, uključujući sprečavanje opasnosti od požara i prekomjerno gomilanje uskladištenih količina.
3. Operacije obrade za sprečavanje onečišćenja otpadnim vozilima:
 - vađenje akumulatora i spremnika za ukapljeni plin,
 - skidanje ili neutralizacija potencijalno eksplozivnih komponenti (npr. zračnih jastuka),
 - odstranjivanje i odvojeno sakupljanje i skladištenje goriva, motornog ulja, ulja iz mjenjača, transmisijskog ulja, hidrauličkog ulja, rashladnih tekućina, antifrizi, kočioni tekućina, tekućina iz klimatizacijskih sustava zraka i ostalih tekućina koje se nalaze u otpadnim vozilima, osim ako su potrebne za ponovnu uporabu relevantnih dijelova,
 - demontiranje, koliko je to izvedivo, svih komponenti koje sadrže živu.
4. Operacije obrade s ciljem promicanja recikliranja:
 - demontiranje katalizatora,
 - vađenje metalnih komponenti koje sadrže bakar, aluminij i magnezij ako ti materijali nisu odvojeni u postupku rezanja,
 - skidanje guma i velikih plastičnih komponenti (odbojnici, upravljačke ploče, spremnici tekućina itd.) ako ti materijali nisu odvojeni u postupku rezanja tako da se kao materijali mogu učinkovito reciklirati,
 - vađenje stakala.
5. Operacije skladištenja izvršavaju se tako da se komponente koje sadrže tekućine ili komponente i rezervni dijelovi koje je moguće uporabiti, ne oštećuju.

PRILOG II.

Materijali i komponente izuzeti od odredaba članka 4. stavka 2. točke (a)

Materijali i komponente	Moraju biti označeni ili prepoznatljivi u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (b) podtočkom iv.
<i>Olovo kao element legure</i>	
1. Čelik (uključujući galvanizirani čelik) koji sadrži do 0,35 % masenog udjela olova	
2. Aluminij koji sadrži do 0,4 % masenog udjela olova	
3. Aluminij (u naplaticima kotača, dijelovima motora i podizačima prozorskih stakala) koji sadrži do 4 % masenog udjela olova	X
4. Legura bakra koja sadrži do 4 % masenog udjela olova	
5. Olovne/brončane ležajne ljske i blazinice	
<i>Olovo i spojevi olova u komponentama</i>	
6. Akumulatori	X
7. Premazi unutrašnjosti spremnika benzina	X
8. Ublaživači vibracija	X
9. Visokotlačni reagens za vulkanizaciju ili cijevi goriva	
10. Stabilizatori u zaštitnim bojama	
11. Lem u elektronskim karticama i drugim primjenama	
<i>Šesterovalentni krom</i>	
12. Antikorozivni premaz na mnogobrojnim vitalnim komponentama (najviše 2 g po vozilu)	
<i>Živa</i>	
13. Žarulje i pokazivači na ploči s instrumentima	X

U okviru postupka iz članka 4. stavka 2. točke (b), Komisija prvenstveno vrednuje sljedeće primjene:

- olovo kao leguru u aluminiju u naplaticima kotača, dijelovima motora i podizačima prozorskih stakala,
- olovo u akumulatorima,
- olovo u utezima za uravnoteženje,
- električne komponente koje sadrže olovo u matričnom spoju stakla ili keramike,
- kadmij u akumulatorima za električna vozila,

kako bi što je moguće prije utvrdila treba li Prilog II. izmijeniti na odgovarajući način. Što se tiče kadmija u akumulatorima za električna vozila, u okviru postupka iz članka 4. stavka 2. točke (b) i okviru opće procjene utjecaja na okoliš, Komisija uzima u obzir dostupnost zamjenskih vozila kao i potrebu da se zadrži dostupnost električnih vozila.